

ת"פ 35994/06/14 - מדינת ישראל נגד מ ל

בית משפט השלום בפתח תקווה

04 יולי 2017

ת"פ 35994-06-14 מדינת ישראל נ' ל

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם מ ל ע"י ב"כ עו"ד קרביץ

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מעובדות כתב האישום עולה כי ב-16.6.14 בשעה 23:00 לערך שבה המתלוננת, שהינה בת זוגו של הנאשם, הביתה מעבודתה. בנסיבות אלה החל ויכוח בין הנאשם למתלוננת סביב מטלות הבית. המתלוננת הלינה על כך שהנאשם שתה אלכוהול והוא השיב לה: "מה אכפת לך" וקילל אותה. בהמשך, הויכוח הסלים והנאשם היכה את המתלוננת בצווארה באגרופו פעם אחת. כאשר המתלוננת הסתובבה ורצתה לברוח לחדרה, חבט הנאשם באגרופו בגבה.

הערכים הנפגעים הינם שלמות גופה, בטחונה ושלמות נפשה של המתלוננת, כאשר הפגיעה היא ברמה משמעותית בהיותה בתוך התא המשפחתי.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יישלח לתסקיר שירות המבחן, ובכפוף לתסקיר חיובי, שיתוף פעולה עם שירות המבחן ומסוכנות נמוכה, תעתור התביעה למאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

לאור זאת הופנה הנאשם למתן תסקיר בעניינו.

מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם, יליד 1973 ללא עבר פלילי, עובד כסבל בעבודות מזדמנות.

הנאשם עלה ארצה בשנת 2002 לבדו, הכיר את המתלוננת בשנת 2003 והשניים נישאו.

הנאשם מסר כי העבירה בוצעה על רקע היותו בתקופה משברית בחייו בהיותו מחוסר עבודה.

הנאשם מסר עוד כי בתקופה זו התערערה מערכת היחסים הזוגית והא החל לנהוג באלימות כלפי אשתו, בעוד שהתנהגות זו אינה אופיינית לו.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית ובעיית אלכוהול או כל בעיה אחרת.

הנאשם מסר כי הוא הורחק מביתו ושוכר דירה אחרת, אך בכוונתו לחדש את הקשר עם אשתו. התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם הינו אדם מופנם המתקשה לשתף באירועים שקרו וברקע להתרחשותם.

בנסיבות אלה הומלץ על דחייה לצורך העמקת האבחון ופגישה עם המתלוננת.

בתסקיר השני שהתקבל נמסר כי במהלך פגישה עם אשתו של הנאשם עלה כי היחסים בינה לבין הנאשם מעורערים מזה 11 שנה על רקע בעיית שתיית אלכוהול ממנה סובל הנאשם ותואר כי הנאשם מתנהג באלימות בהיותו תחת השפעת אלכוהול.

נמסר כי הנאשם חזר להתגורר עמה לאחרונה וכי הפסיק לשתות לפני כ-5 חודשים.

קצינת המבחן המליצה על דחייה נוספת בכדי ליצור קשר עם הנאשם ולבדוק אפשרות שילובו בעמותת "אפשר".

בדיון שהתקיים לאחר קבלת תסקיר זה התחייב הנאשם להשתלב בטיפול בעמותת "אפשר" בהתאם להמלצת שירות המבחן.

בתסקיר שלישי שהתקבל נמסר כי הנאשם לא שיתף פעולה עימם ולא יצר קשר.

נמסר כי מבירור בעמותת "אפשר" הנאשם הופנה אליהם והתחיל תהליך של אבחון. נמסר כי הנאשם הגיע ל-3 פגישות עם העו"ס, אך לא הגיע לפגישות אחרות שנקבעו ולא הודיע על כך. בנוסף לא מסר בדיקות רפואיות אותן נדרש להעביר, ובהמשך ניתק קשר עם העמותה. להתרשמותם הנאשם אינו מביע מוטיבציה לאבחון.

לאור חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול לא ניתנה המלצה טיפולית נוספת בעניינו והומלץ על ענישה מוחשית שתדגיש את חומרת מעשיו.

בדיון שהתקיים מסר הנאשם כי הוא מעונין להשתתף בטיפול בעמותת "אפשר" וכי לא הגיע להמשך האבחון לאור אילוצי עבודה.

לאור זאת ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול.

בתסקיר רביעי שהוגש נמסר כי הנאשם לא יצר קשר עם שירות המבחן, לא ענה לטלפון ולא הגיב להודעות שהושארו, וכך גם אשתו.

לאור זאת ולנוכח אי שיתוף הפעולה לא ניתן היה לגבש המלצה טיפולית בעניינו.

במהלך התקופה שלאחר הגשת תסקיר זה ניתנה החלטה על הגשת תסקיר משלים, אך ב"כ הנאשם מסרה כי הנאשם ניתק קשר עמה וכי היא אינה מצליחה ליצור עמו קשר.

הוצא צו הבאה כנגד הנאשם.

הוגש תסקיר מסכם ב-3/17 בו נמסר כי הנאשם שוחח עם קצינת המבחן ומסר כי הוא עובד שעות ארוכות ועל כן אינו פנוי להגיע לפגישה.

לטענתו קיימת בעיה בקבלת דברי דואר ועל כן לא קיבל את מכתבי ההזמנה שנשלחו אליו.

הנאשם מסר כי לדעתו אינו סובל מבעיית שתיה או מכל בעיה המצריכה התערבות טיפולית.

נקבעה פגישה נוספת עם הנאשם, אליה לא התייצב, והקשר עמו נותק.

בסיכום, לאור הימשכות תהליך האבחון כשנתיים וחצי, במהלכם התקשה הנאשם לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית. אמנם צוין כי ההליך המשפטי היווה גורם מחדד גבולות ומרתיע מבחינת הנאשם, וכי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, אך בהתחשב בכך שלהערכת קצינת המבחן קיים סיכון להישנות עבירות, הומלץ על ענישה מוחשית שתחדד לנאשם את גבולות החוק.

ב"כ המאשימה טענה כי המתחם ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל עם רכיבים נלווים.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקירים שהתקבלו בעניינו של הנאשם, כפי שפורט לעיל, ומהם עלה חוסר שיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול.

כן נטען כי הנאשם הפר את תנאי השחרור וחזר להתגורר עם המתלוננת באותה דירה.

ב"כ המאשימה טענה כי בהתחשב בכך שמדובר בנאשם נעדר הרשעות ובחסכון בזמן שיפוטי מחד גיסא, ומאידך בהתחשב בכך שמדובר באירוע חמור בתוך המשפחה ובנאשם שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא עבר הליך טיפולי, על אף ההזדמנויות שניתנו לו, המאשימה תעתור להטיל על הנאשם מאסר בפועל בתוך המתחם, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טענה כי האירוע המיוחס לנאשם בכתב האישום הוא אירוע נקודתי, משנת 2014 בחודש יוני, לפני כ-3 שנים, וכי במהלך התקופה שחלפה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, לא בעבירות אלימות ולא בעבירות אחרות.

כן נטען כי מרישום עברו הפלילי עולה שאין כנגדו שום תיק פתוח ואף תיקי מב"ד והדבר מצביע על כך שמדובר באדם ששומר על החוק, בהיות העבירה המיוחסת לו עבירה יחידה שאינה מאפיינת את התנהגותו היומיומית.

נטען כי העבירה אינה ברף הגבוה, כאשר בסופו של דבר מיוחסת לו עבירה של תקיפה סתם ולא תקיפה הגורמת חבלה.

נטען כי מהתסקיר עולה שהנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, כאשר הוא מסביר כי הרקע לביצוע עבירות היתה תקופה משברית עבורו שהוא היה מחוסר עבודה.

ב"כ הנאשם טענה כי האופן בו תואר הנאשם ע"י ב"כ המאשימה, כמי ששותה באופן קבוע ומשתמש לרעה באלכוהול אינו מתיישב עם העדר עברו פלילי בגילו של הנאשם, אלא ניתן ללמוד מכך את ההפך, ואת היות האירוע חריג להתנהגותו בדרך כלל.

נטען כי בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הראוי בעבירה זו עליו להתייחס לחומרת העבירה, שהיא לא ברף הגבוה, לנזק - שלא נגרם למתלוננת בסופו של דבר, וכן לנסיבות ביצוע העבירה, בהיותה עבירה שלא חזרה על עצמה.

כן נטען שאי שיתוף הפעולה אף מצד המתלוננת מעיד על חוסר העניין שלה בהליך הפלילי.

ב"כ הנאשם טענה כי קיימת פסיקה לפיה לא בכל מקרה כאשר מדובר במקרה אחד ויחיד יש מקום לטיפול.

כן נטען כי הנאשם הגיע למספר פגישות בשירות המבחן, כפי שעולה מהתסקיר, וכן הגיע למספר פגישות בעמותת "אפשר", אך מכיוון שהוא ממשיך לתפקד בצורה נורמטיבית, סבר שאין מקום להמשך הטיפול.

לאור זאת נטען כי מתחם ענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר מצומצם של שעות של"צ.

נטען כי יש להתחשב בנתוניו האישיים של הנאשם, וכי עתירת המאשימה הינה עתירה בלתי מוצדקת, כאשר לא הוצגו לבית המשפט מקרים דומים שבגינם הוטלו עונשי מאסר בפועל בנסיבות דומות, למעט המקרה הזה, ובפרט כאשר מדובר באדם נורמטיבי.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב בו וטען כי מדובר בטעות חד פעמית.

הנאשם מסר כי הוא כל הזמן נמצא בעבודתו כסבל, יוצא בשש בבוקר וחוזר בלילה.

הנאשם התחייב שלא יחזור שוב על מעשיו.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי בנסיבות המקרה, של אירוע אלימות במשפחה חד פעמי וברף נמוך, שלא נגרמו בו חבלות, מתחם העונש הראוי מתחיל ממע"ת ורכיבים נלווים ועד מאסר של מספר חודשים בפועל ורכיבים נלווים.

מאחר שהנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות והביע חרטה, ולאור התרשמות שירות המבחן כי להליך המשפטי היתה השפעה מרתיעה ומחדדת גבולות כלפיו, וכן עולה כי מאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, במשך שלוש שנים,

אגזור על הנאשם עונש מרתיע צופה פני עתיד.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה.

קנס בסך 1,500 ₪ או שבוע מאסר תמורתו. ככל שיש הפקדה בתיק המ"ת, יקוזז הקנס מההפקדה והיתרה תוחזר לנאשם.

הקנס ישולם עד ליום 1.8.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' תמוז תשע"ז, 04 יולי 2017, במעמד הצדדים.